

РЕШЕНИЕ

№ 4069

гр. София, 06.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 33 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ

при участието на секретаря НАДЯ Г. НАЙДЕНОВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕН ИВ. ШУМКОВ Гражданско дело № 20231110163124 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по постъпила искова молба от ЗАД „Армеец“ срещу Столична община.

Предявен е осъдителен иск по **чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл.49 вр. чл. 45 ЗЗД** за сумата от 3569,01 лева, представляваща регресно вземане за изплатено по застраховка „Каско“ обезщетение застрахователно събитие, настъпило на 18.10.2019 г. в гр. София и иск по **чл. 86, ал. 1 ЗЗД** за сумата от 1155,07 лева, представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 16.11.2020 г. до 16.11.2023 г.

Ищецът ЗАД „Армеец“ АД твърди, че на 18.10.2019 г. в гр. София, при движение по ул. „Акад. Петър Динев“, между ул. „Стойко Стойков“ и ул. „Къпинка“, в срока на застрахователното покритие по договор за имуществена застраховка „Каско“, е настъпило събитие – ПТП, в причинна връзка с което са причинени щети на застрахования при него лек автомобил марка „Мерцедес АМГ“, рег. № в размер на 3569,01 лева, като в този размер твърди да е включено изплатеното застрахователно обезщетение от 3559,01 лв. и 10,00 лв. ликвидационни разноси по обработка на щетата. Твърди, че причина за настъпване на застрахователното събитие е попадането на автомобила в необозначена и небезопасна дупка на пътното платно, образувана от шахта с неправилно поставен капак. Сочи, че автомобилът получил увреждане на предна лява джанта.

Счита, че отговорност за вредите носи ответникът в качеството му на стопанин на пътя. Счита, че с плащане на застрахователното обезщетение в негова полза е възникнало регресно вземане в размер на платената сума, поради което претендира същата, заедно със законната лихва от предявяване на исковата молба до погасяване на задължението. Твърди, че ответникът е получил регресна покана, но не е изпълнил задължението си. Претендира и лихва за забава за период от три години преди подаването на исковата молба. Претендира разноси.

Ответникът Столична община оспорва иска, като твърди, че шахтата на пътното платно не е собственост на ответника, поради което не следи за поддръжката и обезопасяването ѝ; че не се установявало да е налице застрахователно правоотношение по договор за имуществена застраховка; че липсват годни доказателства, от които да се направи извод, че вредите са настъпили от описаното събитие; възразява срещу доказателствената стойност в съставеното от водача уведомление - декларация за ПТП; възразява срещу доказателствената стойност на представените платежни документи, като счита, че от тях не се установявало по коя щета е заплатено обезщетение и как е определена стойността. Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на увредения автомобил. Моли съда да отхвърли иска. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от **фактическа и правна страна** следното:

По иска по чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл.49 вр. чл. 45 ЗЗД:

Съгласно разпоредбата на чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 от Закона за задълженията и договорите.

За възникване на регресното вземане в настоящия случай е необходимо да се установят следните факти: 1/ наличието на **валиден договор за имуществено застраховане** между увреденото лице и застрахователното дружество /ищец/; 2/ в срока на застрахователното покритие на договора и вследствие на **виновно и противоправно поведение** на лице, за което **отговаря ответникът**/бездействието на негов служител във връзка със стопанисването, поддържането и ремонтирането на пътя/, да е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска; 3/ в изпълнение на договорното си задължение застрахователят да е **изплатил** на застрахования застрахователното обезщетение в размер на действителните вреди.

В тежест на ответника, при доказване на горните факти, е да докаже погасяване на дълга.

С проекта за доклад по делото, обективиран в определение от 06.01.2024 г., приет за окончателен в проведеното открито съдебно заседание от 22.02.2024 г. без възражения от страните, като безспорно и ненуждаещо се от доказване между страните е отделен фактът, че преди подаването на исковата молба ответникът е получил регресна покана.

Ето защо и на основание чл. 153 ГПК съдът приема осъществяването на отделения за безспорен факт за доказано.

Видно е от приетата по делото комбинирана застрахователна полица № 0000824064 от 29.05.2019 г., че между ЗАД „Армеец“, в качеството му на застраховател, от една страна, и „Порше Лизинг БГ“ ЕООД, в качеството му на застрахован, от друга страна, бил сключен договор за комбинирана автомобилна застраховка „Каско“ и „Злополуки“ по отношение на процесния автомобил марка „Мерцедес АМГ“, рама № със срок на застрахователно покритие от 00:00 часа на 27.05.2019 г. до 23:59 часа на 26.05.2020 г. Неоснователно е направеното възражение от ответника за липса на застрахователно правоотношение поради факта, че полицата не съдържа задължителни реквизити по чл. 345, ал. 1, т.1, т. 9 и т. 11 КЗ. Видно от представената полица, че съдържа всички реквизите, предвидени в посочените разпоредби, а именно: имената/наименованията на страните, наименованието на

посредника при сключване на сделката, както и подписи на сключващите договора.

С уведомление – декларация за щета по застраховка „Каско на МПС“ от 18.10.2019 г. Д. И. Ч. – водач на автомобила, поискал от ищцовото дружество обезщетяване на причинената вреда вследствие на настъпило ПТП на 18.10.2019 г. – като е избрана опцията „в официален сервиз“. Същият е описал механизма на ПТП, посочен и в исковата молба, а именно – попадане в дупка на шахта на пътното платно, при което била увредена предна лява джанта.

Видно от данните по делото при ищцовото дружество е образувана щета № 10319030109735, по която е изготвен опис на щетата след извършен оглед, калкулация – ремонт, доклад по щетата, както и възлагателно писмо до автосервиз „Силвър Стар Ритейл“ София. От официалния сервиз е издадена фактура от 21.11.2019 г. за извършеното отремонтване на автомобила на стойност 3559,01 лева с ДДС.

От приетото по делото преводно нареждане за кредитен превод от 10.12.2019 г. се установява, че сумата от 3559,01 лева е преведена по сметка на „Силвър Стар Ритейл“ ЕАД. Неоснователно е направеното от ответника възражение, че от представения документ не се установявало обезщетение по коя щета е заплатено. Видно е в основанието на извършения превод, че е посочен номерът на процесната щета 10319030109735, като освен това сумата съответства точно на сумата по издадената от официалния сервиз фактура.

До ответника била изпратена регресна покана по процесната щета за възстановяване на платената сума от 3569,01 лева – изплатена главница и сумата от 10,00 лева – ликвидационни разноски, която била връчена на адресата на 13.01.2020 г., видно от извършеното отбелязване върху поканата /л. 9/. Връчването на регресна покана на ответника е и обстоятелство, отделено като безспорно с доклада по делото, срещу който не са налице възражения от страните.

По делото не е представен съставен протокол за ПТП от органите на МВР, като възражението на ответника за неоснователност на иска поради липса на протокол е неоснователно. С оглед разпоредбата на чл. 6, т. 4 от Наредба ІЗ-41 от 12.01.2009 г. за документите и реда за съставянето им при ПТП и реда за информиране между МВР, КФН и Информационния център към ГФ, при повреда на МПС, която не е причинена от друго ППС, мястото на произшествието не се посещава от органите на МВР – „Пътна полиция“ и не се съставят документи за настъпилата повреда.

Механизмът на ПТП се установява от събраните по делото гласни доказателствени средства чрез разпита на водача на увредения автомобил Д. И. Ч.. Същият потвърждава, че през м. октомври 2019 г., движейки се с процесния автомобил в кв. „Драгалевци“ в гр. София претърпял ПТП като попаднал в необозначена и небезопасна дупка. Сочи, че улицата била асфалтирана наскоро, като шахтата била пропаднала от едната страна. Щетата била в предната лява джанта автомобила. Уведомил застрахователя за настъпилото ПТП.

Съдът кредитира показанията на свидетеля, като счита същите за логични и кореспондиращи с останалите доказателства по делото. Механизмът на ПТП се потвърждава и от приетите по делото искане за обезщетение, като всички доказателства са взети предвид от вещото лице по приетата САТЕ, която установява причинната връзка между този механизъм и настъпилите вреди на автомобила. Поради изложеното съдът приема, че на описаното в исковата молба място е била налице неравност на пътя – дупка на пътното платно с липсващи павеа, необозначена по начин, позволяващ избягването ѝ. Неоснователно е възражението на ответника, че не носи отговорност поради факта, че шахтата не е собственост на Столична община. От показанията на разпитания по делото свидетел се установи, че щетата е настъпила вследствие на положения асфалт по начин, че на пътното платно е останала неравност

– джантата била увредена вследствие удара в асфалта, а не в шахтата.

От представената застрахователна полица се установява, че към датата на ПТП е съществувало валидно правоотношение по комбинирана автомобилна застраховка „Каско“ и „Зополуки“ по отношение на процесния автомобил марка „Мерцедес АМГ“ ЗАД „Армеец“ и собственика на увредения автомобил.

Застраховката на процесния лек автомобил е сключена при условията на клауза П - „Пълно каско“ – /Раздел трети – „Покрити рискове“ от Общите условия/, при която покрит риск е пътнотранспортно произшествие, каквото е налице в настоящия случай.

Не се доказва възражението на ответника, а именно настъпилото ПТП да е съпричинено от водача на застрахованото МПС, тъй като Столична община, чиято е тежестта, не доказва, че поведението на водача на МПС не е било съобразено с конкретната пътна обстановка.

Налице е основание за възникване на регресното право в размер на платеното застрахователно обезщетение. Обемът на суброгационното право включва както правата срещу физическото лице – пряк причинител по чл. 45, ал. 1 ЗЗД, така и правата на увредения по чл. 47 – 49 ЗЗД срещу лицата, които носят отговорност за чужди виновни действия – в този смисъл раздел V от ППВС № 7/4.10.1978 г.

Не се спори, че пътят, на който е реализираното произшествието, е общински път по смисъла на чл. 3, ал. 3 от Закона за пътищата, поради което и на основание чл. 19, ал. 1, т. 2 и чл. 31 ЗП задължен да осъществява дейностите по поддържането му е именно ответникът. Задължение на същия съобразно чл. 13 ЗДвП е било и да означава неравността на пътя с необходимите пътни знаци с оглед предупреждаване на участниците в движението. Общината като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 31 ЗП и чл. 13 ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението. В конкретния случай именно бездействието на последните по небезопасяването на пътя е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 31 ЗП и чл. 13 ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди, свързани с неизпълнение на задълженията на неговите служители или други изпълнители. Ето защо съдът намира, че ищецът има основание за суброгация в правата по чл. 49 ЗЗД на застрахования при него собственик на увреденото МПС срещу ответника.

Съгласно заключението на приетата по делото САТЕ, неоспорено от страните, описаните от ищеца щети на застрахования при него автомобил съответстват на механизма на ПТП и са в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото застрахователно събитие. Според заключението на САТЕ стойността, необходима за възстановяване на щетите, причинени на процесното МПС, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е в размер на сумата от 3559,01 лева, като е посочено, че доколкото се касае за автомобил, чиято първа регистрация е била 7 месеца и 28 дни преди ПТП, то следва да се приеме изцяло фактурата, издадена от официален сервиз на марката. Съдът кредитира експертните заключение като пълно, обективно и компетентно изготвено.

Регресното вземане възниква в размера на по-малката от двете суми – на действителните вреди и на извършеното плащане, като в случая двете суми съответстват. Към размера на щетата от 3559,01 лева следва да се прибави и обичайните ликвидационни разноси в размер на 10,00 лева, претендирани от ищеца. Ответникът не доказва погасяване, поради което искът следва да бъде изцяло уважен, ведно със законна лихва, считано от подаването на исковата молба до погасяването.

По иска по чл. 86 ЗЗД:

Вземането за лихва има акцесорен характер и за дължимостта му следва да се

установи както възникването на главния дълг, така и забава в погасяването на същия за процесния период.

Съдът формира правни изводи за наличие на главен дълг в размер на сумата от общо 3569,01 лева. Задължението на делинквента /на лицето, което отговаря за него/ към застрахователя е задължение без срок за изпълнение, към което, с оглед регресния характер на вземането, не може да се приложи разпоредбата на чл. 84, ал. 3 ЗЗД. Ирелевантен е и моментът на извършеното плащане, което има значение само за възникване на регресното право, но не и за поставяне на длъжника в забава /моментът на настъпване на изискуемостта не съвпада с момента на забавата/. Покана е отправена до ответника и получена от него на 13.01.2020 г. /видно от извършеното отбелязване – л. 9 от делото/. На ответника е предоставен 7-дневен срок за погасяване на дълга, който е изтекъл на 20.01.2020 г., като считано от 21.01.2020 г. ответникът е изпаднал в забава. В случая лихва за забава се претендира за периода от 16.11.2020 г. до 16.11.2023 г., като размерът на мораторната лихва, определен от съда върху установения размер на главница по реда на чл. 162 ГПК и посредством онлайн калкулатора, достъпен на интернет сайта на Национална агенция по приходите: https://nraapp02.nra.bg/web_interest/check_upWS.jsp, възлиза на сумата от 1155,07 лева. Искът е предявен за същата сума, поради което следва да бъде уважен в пълен размер.

По разноските:

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 662,78 лева, която сума включва заплатената по делото държавна такса, възнаграждение за изготвяне на САТЕ, усвоен депозит за разпит на свидетел, както и юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Мотивиран от горното и на осн. чл. 235 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Столична община, БУЛСТАТ 000696327, гр. София, ул. „Московска“ № 33 да заплати на ЗАД „Армеец“ АД, ЕИК 121076907 сумите от:

- **3569,01 лева** на основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ вр. чл. 49 вр. чл. 45 ЗЗД, представляваща регресно вземане за изплатено по договор за комбинирана автомобилна застраховка „Каско“ и „Злополуки“ обезщетение за вреди на лек автомобил марка „Мерцедес АМГ“, с рег. № причинени от застрахователно събитие, настъпило на 18.10.2019 г. в гр. София, при движение по ул. „Акад. Петър Динеков“, между ул. „Стойко Стойков“ и ул. „Къпинка“, с включени разноски за приключване на застрахователната щета, ведно със законната лихва върху сумата от 17.11.2023 г. до окончателното ѝ погасяване;
- **1155,07 лева** на осн. чл. 86, ал. 1 ЗЗД, представляваща лихва за забава за периода от 16.11.2020 г. до 16.11.2023 г.
- **662,78 лева** на осн. 78, ал. 1 ГПК, представляваща направени разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____